

Therese Bering Soltens afskedshilsen til Frederiksborg Valgmenighed

”Når det er kærlighed, der driver værket” – sådan stod der på bagsmækken af en rød varevogn, jeg kørte bagved en dag på vejen gennem det nordsjællandske. Gennem bilens bagrude kunne jeg ane, hvad der lignede haveredskaber og akkurat inden jeg drejede af, nåede jeg at skimte, hvad der stod på varevognens side; noget om træfældning og stubfræsning. Det var altså en havemand, der kørte Nordsjælland rundt i sin røde varevogn og passede sit arbejde – og denne havemand skilte sig ikke med sin ekspertise, ikke med sin professionalisme eller sin effektivitet, i stedet havde han valgt at fremhæve kærligheden som sit arbejdes egentlige drivkraft.

Netop nu står verden grøn og blomstrende. Vi har fejret pinse og er gået ind i Trinitatis tiden, kirkeårets grønne periode, som handler om kirkens vækst og om, hvad et liv ’i Kristus’ vil sige. Ganske vist ligger vore jordiske agre langt fra Edens have, som vi oprindeligt blev skabt til at leve i, men alligevel aner vi en forbindelse til det tabte Paradis:

*Det ånder himmelsk over støvet,
det vifter hjemligt gennem løvet,
det lufter lifligt under sky
fra Paradis, opladt på ny,
og yndig risler ved vor fod
i engen bæk af livets flod.*

Vi kan ikke se længere end til kanten af vort eget urtebed – og dog er det livets flod der risler igennem haven. Det vifter hjemligt gennem løvet fra Paradisets have til vores egen lille jordiske urtegård – hvor vi er givet at leve med hinanden i tålmodighed, arbejdsomhed og kærlighed. Var det udelukkende op til os selv at få dette værk til at lykkes, groede det hele nok hurtigt til i tidsler og skærmydsler, og nogle ville fristes til at klare det hele med en ordentlig skvæt moralsk og åndeligt *Round Up*.

Men det nytter ikke med hårdhændede metoder og feje genveje - det er et slidsomt arbejde at bevare frihed, fællesskab og mangfoldighed. Det erindrede vi os ved gudstjenesten den 4. maj. I Herrens urtegård på jord skal der være plads til alle slags vækster med gode vækstforhold for alle, uden at nogle kvæler andre. Det er et arbejde at drive kirke, at dyrke fællesskabet og skabe rammer for vækst og livsoplysning – I de måneder, jeg har været præst hos jer, har jeg fået indsigt i, hvordan det at drive en valgmenighed kræver tid, planlægning, overblik, iverigdom, energi og gåpåmod. Og det kræver penge! Men først og fremmest kræver det *kærlighed*. Gode kræfter, der arbejder – drevet af kærlighed. Og det har I.

Kærligheden er drivkraft i menneskeliv og kristenliv – det er, hvad pinsen handler om: Det er Guds kærligheds Ånd, der driver værket – driver kirken – driver os.

Må den samme Ånd fortsat være drivkraften i Frederiksborg Valgmenighed.

Tak for, at jeg måtte være jeres ’forårspræst’!

2. juni 2016

Therese Bering Soltens